

MRF 2022.230

Planklagenævnets afgørelse af 8. juli 2022, j.nr. 22/06705

Genoptaget Planklagenævnets stadfæstelse af kommunes landzonetilladelse til husstandsvindmølle med vilkår om flagermuskasser efter byrettens tilkendegivelse i MRF 2022.44 B, hvorefter kommunens afgørelse skulle ophæves og hjemvises, da nævnet på baggrund af byrettens tilkendegivelse fandt, at kommunen ikke i tilstrækkelig grad havde vurderet, om vindmøllen kunne true opretholdelse af den økologiske funktionalitet af områdets bestand af flagermus.

Sagen angik opstilling af en 25 m høj husstands-mølle placeret ca. 20 m fra eksisterende lade på E's ejendom. I april 2016 meddelte Stevns Kommune på baggrund af en VVM-screening landzonetilladelse til møllen, hvilket Planklagenævnet i december 2017 ophævede og hjemviste grundet manglende vurdering af projektets konsekvenser for flagermus (NMK-31-02005). I maj 2018 meddelte kommunen fornyet landzonetilladelse til møllen og traf samtidig screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at husstandsvindmøllen ikke var VVM-pligtig, idet kommunen vurderede, at der vil være få enkeltindivider af flagermus, der ville blive ramt af en møllevinge under deres fouragering, hvorfor den økologiske funktionalitet af området for flagermusene ville blive opretholdt. For at minimere en eventuel skadepåvirkning fastsatte kommunen vilkår om, at der blev opsat 1-5 isolerede flagermuskasser. Tilladelsen blev påklaget af en række naboer og Danmarks Naturfredningsforenings lokalafdeling til Planklagenævnet, der i marts 2019 stadfæstede kommunens afgørelse med supplerende vilkår om mindst 2 isolerede vinterkasser til flagermus (se MAD 2019.36 Pkn). En af klagerne (A) indbragte Planklagenævnets afgørelse for byretten, hvor der under retssagen blev udmeldt syn og skøn til belysning af møllens påvirkning af flagermusbestanden. Byretten fandt på denne baggrund i tilkendegivelse i juni 2022, at Planklagenævnet

ikke i tilstrækkeligt omfang havde taget højde for den risiko for forøgelse af uforsætlige drab af flagermus i området, som møllen kunne medføre, og at afgørelsen derfor var truffet på et mangelfuldt grundlag, hvorfor sagen måtte hjemvises til fornyet behandling i nævnet med henblik på yderligere belysning af forholdene vedrørende opretholdelse af den økologiske funktionalitet af områdets bestand af flagermus. Byrettens skriftlige tilkendegivelse blev efterfølgende tiltrådt af sagens parter (**MRF 2022.44 B**). Planklagenævnet genoptog herefter sagen, hvor nævnet lagde til grund, at det efter habitatdirektivets art. 12(1)(b) er forbudt forsætligt at forstyrre bilag IV-arter, og at der efter art. 12(1)(d) er forbud mod uagtsomt at beskadige og ødelægge yngle- og rasteområder, hvilket ifølge nævnet skal forstås som forbud at skade den økologiske funktionalitet af levestedet, hvilket skal være belyst, før der kan meddeles tilladelse. Planklagenævnet fandt herefter, at kommunen ikke i tilstrækkelig grad havde foretaget den i planhabitatbekendtgørelsens § 7 krævede vurdering af, om opsætning af flagermuskasser var tilstrækkelig til at undgå en trussel mod den økologiske funktionalitet af områdets bestand af flagermus og ophævede og hjemviste med henvisning hertil kommunens landzonetilladelse.

Kommentar: Ophævelsen og hjemvisningen af landzonetilladelsen må anses for velbegrundet, da byrettens tilkendegivelse i **MRF 2022.44 B** på sin egen måde understreger, at det er kommunen som førsteinstans, der skal foretage den i planhabitatbekendtgørelsens § 7 krævede vurdering af påvirkning af bilag IV-arters yngle og rastepladser. Det må imidlertid anses for en mangel ved afgørelsen, at Planklagenævnet undlader at oplyse om muligheden for at bruge undtagelsen i planhabitatbekendtgørelsens § 8, særligt når det betænkes, at der er tale om en sag, der har varet mere end 8 år, og at det efter sagens oplysninger forekommer tvivlsomt, om der kan gives landzonetilladelse til en husstandsvindmølle uden at anvende undtagelse i planhabitatbekendtgørelsens § 8. Se tillige kommentaren til **MRF 2022.44 B** i relation til nævnets manglende stillingtagen til art. 12(1)(b).

Afgørelse i sag om genoptagelse af Planklagenævnets afgørelse om landzonetilladelse til opstilling af en husstandsmølle på [A1], Store Heddinge, sagsnr. 18/06165, 18/06590, 18/06592 og 18/06593

22/06705

Planklagenævnet traf den 22. marts 2019 afgørelse i en sag om Stevns Kommunes landzonetilladelse til opstilling af en husstandsmølle på ejendommen [A1], 4660 Store Heddinge.

Retten i Roskilde har den 3. juni 2022 tilkendegivet, at Planklagenævnets afgørelse af 22. maj 2019 skal hjemvises til fornyet behandling i nævnet. Sagens parter har ved meddelelse til retten af 16. juni 2022 forliget sagen i overensstemmelse med rettens tilkendegivelse.

Planklagenævnet genoptager sagen.

Planklagenævnet ophæver og hjemviser Stevns Kommunes afgørelse af 3. maj 2018 om landzonetilladelse til opstilling af en husstandsmølle på [A1], 4660 Heddinge.

Det betyder, at kommunens afgørelse ikke længere gælder.

Indhold

[1. Rettens tilkendegivelse af 3. juni 2022. 3](#)

[2. Sagens oplysninger 3](#)

[2.1. Ejendommen og området 3](#)

[2.2. Sagens tidligere forløb. 4](#)

[2.2.1. Stevns Kommunes afgørelse af 12. april 2016. 4](#)

[2.2.2. Planklagenævnets afgørelse af 18. december 2017. 4](#)

2.2.3. Stevns Kommunes afgørelse af 3. maj 2018. 4

2.2.4. Planklagenævnets afgørelse af 22. marts 2019. 5

3. Planklagenævnets nye vurdering. 6

3.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse. 6

3.1.1. Planklagenævnets kompetence. 6

3.1.2. Planklagenævnets prøvelse. 6

3.2. Påvirkning af bilag IV-arter (flagermus) 6

3.2.1. Klagen. 6

3.2.2. Generelt om bilag IV-arter 6

3.2.3. Økologisk funktionalitet 7

3.2.4. Krav til tilvejebringelsen af oplysninger om bilag IV-arter 8

3.2.5. Tidspunktet for vurderingen af bilag IV-arter 9

3.2.6. Planklagenævnets vurdering. 9

4. Afsluttende bemærkninger 10

1. Rettens tilkendegivelse af 3. juni 2022

Retten i Roskilde har i tilkendegivelse af 3. juni 2022 fundet, at Planklagenævnets afgørelse af 22. marts 2019 er truffet på et mangelfuldt grundlag.

Retten udtalte i tilkendegivelsen:

Planklagenævnet valgte herefter at foretage en vurdering i forhold til bilag IV-arter på det foreliggende grundlag. Planklagenævnet lagde herefter til grund, at der kun vil være et mindre antal af flagermus i området, som vil blive påvirket af husstandsmøllen, og at planhabitatbekendtgørelsen således ikke er til hinder for opstilling af husstandsmøllen under forudsætning af, at der opsættes og opretholdes mindst 2 isolerede vinterkasser til flagermus med henblik på at sikre opretholdelsen af den økologiske funktionalitet.

Retten finder, at Planklagenævnet i forbindelse med sin vurdering af, om opførelsen af den omhandlede husstandsvindmølle kan true opretholdelsen af den økologiske funktionalitet af områdets bestand af flagermus, ikke i tilstrækkeligt omfang har taget højde for den risiko for forøgelse af uforsætlige drab af flagermus i området, opførelsen af husstandsvindmøllen kan

medføre. Retten bemærker i den forbindelse, at der ikke ses at være belæg for at vurdere, at ophængning af flagermuskasser kan reducere dødeligheden af flagermus i området og derved sikre opretholdelsen af den økologiske funktionalitet.

Retten ville derfor i forbindelse med en eventuel dom bestemme, at Planklagenævnets afgørelse af 22. maj 2019 skulle hjemvises til fornyet behandling i nævnet med henblik på yderligere belysning af forholdene vedrørende opretholdelse af den økologiske funktionalitet af områdets bestand af flagermus.

Sagens parter meddelte retten den 16. juni 2022 at sagen var forliget i overensstemmelse med rettens tilkendegivelse.

2. Sagens oplysninger

2.1. Ejendommen og området

Klagesagen vedrører opførelsen af en husstandsmølle på ejendommen matr.nr. [F1], på adressen [A1], 4660 Store-Heddinge.

Ejendommen ligger i landzone inden for kystnærhedszonen og i en afstand af ca. 1,2 km fra kysten.

Ejendommen ligger i et område, der er udpeget som særligt værdifuldt landbrugsområde og skovrejsningsområde i kommuneplan 2021.[1]

Kommunen har i forbindelse med VVM-screeningen vurderet, at opstillingen af den ansøgte mølle vil kunne påvirke 9 flagermustyper, og at der bør tages størst mulig hensyn her til i forhold til driften af møllen.

2.2. Sagens tidligere forløb

2.2.1. Stevns Kommunes afgørelse af 12. april 2016

Stevns Kommune gav den 12. april 2016 landzonetilladelse til at opføre en husstandsmølle på ejendommen.

Kommunen vurderede, at opstillingen af møllen var forenelig med formålet med landzonebestemmelserne, og at den hverken visuelt eller støjmæssigt ville påvirke miljøet eller kysten.

I sagens oplysninger indgik kommunens afgørelse om VVM-screening, hvoraf det fremgik, at husstandsmøllen ikke var VVM-pligtig. I skemaet var anført, at det ikke kunne afvises, at 9 arter af flagermus kunne forekomme på lokaliteten, og at der derfor burde tages størst mulig hensyn til dette i forhold til driften.

Kommunens afgørelse blev påklaget til Planklagenævnet af to naboer.

2.2.2. Planklagenævnets afgørelse af 18. december 2017[2].

Planklagenævnet ophævede i afgørelse af 18. december 2017 kommunens tilladelse og hjemviste sagen til fornyet behandling i kommunen, idet nævnet fandt, at kommunen ved behandling af sagen var forpligtet til at foretage en vurdering af, om opstillingen af husstandsmøllen var i strid med de formål, som habitatdirektivet tilsigter at varetage, herunder beskyttelsen af bilag IV-arter.

2.2.3. Stevns Kommunes afgørelse af 3. maj 2018

Stevns Kommune gav den 3. maj 2018 en ny landzonetilladelse til husstandsmøllen på ejendommen.

Kommunen vurderede, at husstandsmøllen ikke ville påvirke det omkringliggende landskab i væsentligt negativt omfang, idet landskabet er af stor skala og møllen placeres, så den og ejendommens øvrige bygninger opfattes som en samlet enhed.

Kommunen vurderede i forhold til flagermus, at der ville være tale om ganske få individer, som ville blive ramt af en møllevinge under deres fouragering, og at den økologiske funktionalitet for flagermusene ville være opretholdt også efter, at møllen var etableret. Kommunen vurderede, at for at minimere en evt. skadepåvirkning, kunne der ophænges 1-5 isolerede flagermuskasser. Derudover kunne man bevare gamle træer med hulheder på ejendommen, samt undlade at tilstoppe murhuller, revner mv.

Kommunen stillede vilkår om, at der skulle opsættes 1-5 isolerede flagermuskasser.

Afgørelsen blev påklaget til Planklagenævnet af flere beboere i området.

2.2.4. Planklagenævnets afgørelse af 22. marts 2019[3].

Planklagenævnet stadfæstede i afgørelse af 22. marts 2019 Stevns Kommunes landzonetilladelse til opstilling af en husstandsmølle på ejendommen.

Det fremgår af afsnit 3.3.3. i afgørelsen, om Planklagenævnets vurdering af klagepunktet omkring flagermus:

Planklagenævnet finder, at det ud fra de foreliggende oplysninger ikke kan udelukkes, at der kan forekomme flagermus på eller ved ejendommen. Det er imidlertid uklart for nævnet, hvor disse i givet fald opholder sig og flyver, hvor mange der forekommer (bestandsstørrelsen), og i hvilket omfang der findes alternative opholdssteder og flyveruter i umiddelbar nærhed, som flagermusene alternativt vil kunne benytte, hvis de fravælger at benytte de nuværende opholdssteder og flyveruter som følge af husstandsmøllens tilstedeværelse og drift.

Kommunen ses ikke i forbindelse med den nye afgørelse at have foretaget en egentlig vurdering af, om den mulige forekomst af flagermus på eller ved ejendommen bør medføre, at der skal gives afslag på landzonetilladelse, eller om der eventuelt bør stilles vilkår for at sikre, at bestanden i området kan opretholdes. Dette på trods af den tidligere hjemvisning vedrørende samme spørgsmål.

Planklagenævnet finder det dog ikke hensigtsmæssigt at hjemvise sagen endnu en gang, og nævnet har derfor foretaget en vurdering i forhold til bilag IV-arter på det foreliggende grundlag, herunder de oplysninger og vurderinger, som kommunen har eftersendt i forbindelse med klagesagen.

Planklagenævnet lægger til grund, at der kun vil være et mindre antal af flagermus i området, som vil blive påvirket af husstandsmøllen, og at planhabitatbekendtgørelsen således ikke er til hinder for opstilling af hus-standsmøllen under forudsætning af, at der opsættes og opretholdes mindst 2 isolerede vinterkasser til flagermus med henblik på at sikre opretholdelsen af den økologiske funktionalitet.

Planklagenævnet fandt det på den baggrund nødvendigt at præcisere det vilkår, som var stillet i tilladelsen således, at der skulle opsættes mindst 2 vinterisolerede flagermuskasser, inden husstandsmøllen kunne tages i brug. Den nærmere placering skulle fastsættes af kommunen efter dialog med ansøgeren. Kasserne skal vedligeholdes og skal kunne anvendes af flagermus, så længe møllen er i drift.

3. Planklagenævnets nye vurdering

3.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

3.1.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.[4]

3.1.2. Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har med denne afgørelse ikke foretaget en ny behandling af sagen i forhold til klagepunkterne omkring støj og landskabet, da retten fandt dette tilstrækkelig oplyst, og idet vurderingerne ikke var behæftet med mangler. Nævnet har ligeledes ikke forholdt sig til klagepunkterne omkring påvirkningen af trækfugle, da dette ikke er omfattet rettens tilkendegivelse. I forhold til ovenstående henholder Planklagenævnet sig til nævnets tidligere vurdering og afgørelse.

3.2. Påvirkning af bilag IV-arter (flagermus)

3.2.1. Klagen

Det er anført i klagesagen[5], at der er en vigtig bestand af flagermus i området, og at man ud fra forsigtighedsprincippet bør afstå fra at opsætte møller i området. Klageren henviser til, at flagermus er bilag IV-arter, og man derfor ikke kan acceptere et mindre tab af individer. Klageren mener, at kommunen burde være bekendt med flagermus i området, da kommunen i 2012 har lavet en undersøgelse om flagermus.

De tiltag som kommunen opstiller er positive, men de vil ikke opveje de negative følger for flagermus. Effekten af flagermuskasser er omdiskuteret, og der mangler erfaringer.

3.2.2. Generelt om bilag IV-arter

Der er i habitatdirektivet[6] fastsat regler om beskyttelse af bestemte dyre- og plantearter (bilag IV-arter).

For dyrearter nævnt i habitatdirektivets bilag IV, litra a, er der forbud mod forsætlig forstyrrelse af disse arter, i særdeleshed i perioder, hvor dyrene yngler, udviser yngelpleje, overvintrer eller vandrer, jf. artikel 12, stk. 1, litra b. Der er desuden forbud mod beskadigelse eller ødelæggelse af yngle- eller rasteområder, jf. artikel 12, stk. 1, litra d. Beskyttelsen er generel og vedrører ikke kun særligt udpegede områder. Beskyttelsen omfatter desuden både forsætlig og uforsætlig beskadigelse og ødelæggelse.

Alle flagermusarter er omfattet af habitatdirektivets bilag IV, litra a.

Flagermus anvender bl.a. hulheder, sprækker, spættehuller mv. i træer som opholdssteder. Derudover anvender de også hulheder i bygninger og under jorden.[7]

Planklagenævnet er af den opfattelse, at opstilling af en vindmølle i umiddelbar nærhed af træer med hulheder mv., som benyttes af flagermus i forbindelse med parring og/eller yngelpleje eller til at raste, efter omstændighederne vil kunne udgøre en ødelæggelse af et yngle- eller rastested for flagermusene. Det gælder, hvis vindmøllen står placeret på en sådan måde, at flagermusene i forbindelse med ind- og udflyvning risikerer at kolliderer med vindmøllen i et sådant omfang, at det kan true opretholdelsen af den økologiske funktionalitet af områdets bestand. Det samme gælder, hvis vindmøllen udgør en sådan forstyrrelse, at flagermusene ikke længere kan forventes at benytte hidtidigt anvendte hulheder mv. og ikke kan finde nye egnede opholdssteder i nærområdet.

3.2.3. Økologisk funktionalitet

Det fremgår af vejledningen til habitatbekendtgørelsen, at yngle- eller rasteområder kan bestå af flere lokaliteter, der tjener som levesteder for den samme bestand. En bredere økologisk forståelse af yngle- og rasteområder giver mulighed for en mere fleksibel tilgang i områder med især mere udbredte bilag IV-arter.

Forudsætningen er, at den økologiske funktionalitet af et yngle- eller rasteområde for bilag IV-arter opretholdes på mindst samme niveau som hidtil.

Nogle arter er organiseret i delbestande, som står i forbindelse med hinanden gennem udvandring og indvandring, og som benytter et netværk af levesteder over tid og rum (eksempelvis padder og flagermus). Netværket kan ses som et samlet yngle- eller rasteområde for samlingen af delbestande, som står i forbindelse med hinanden. De enkelte lokaliteter har hver især betydning for bestanden. Nogle vil ofte have mere betydning end andre. En skade på et levested et sted i netværket kan muligvis afværges ved at fremme kvaliteten eller udstrækningen af levestederne andetsteds i netværket.

Det kan eksempelvis efter en konkret vurdering accepteres at nedlægge et vandhul, hvis der inden for bestandens netværk etableres en eller flere nye vandhuller eller andre naturtyper, som samlet set sikrer, at den økologiske funktionalitet af den lokale bestands yngle- eller rasteområde opretholdes på samme niveau som før nedlæggelsen af vandhullet (afværgeforanstaltninger). Det kan i mange tilfælde også være muligt at forbedre kvaliteten af et nuværende yngle- eller rasteområde, f.eks. ved at rense et "dårligt" vandhul op, fjerne vegetation, der skygger for vandfladen, udlægge mere dødt ved, forbedre ledelinjer m.m. [8]

Generelt bør man først søge at tilpasse det ansøgte, så man i videst muligt omfang undgår at skade den økologiske funktionalitet, før man tyr til at afværge skader gennem afværgeforanstaltninger. Det kan f.eks. dreje sig om, at man justerer et vejtracés forløb så

meget som overhovedet muligt under hensyntagen til andre interesser, før man indbygger afværgeforanstaltninger.[9]

3.2.4. *Krav til tilvejebringelsen af oplysninger om bilag IV-arter*

Spørgsmålet om, i hvilket omfang der skal foretages en nærmere undersøgelse af, om et område er et naturligt udbredelsesområde for en beskyttet art efter habitatdirektivets bilag IV, er ikke reguleret. Spørgsmålet om, i hvilket omfang en myndighed generelt er forpligtet til at foretage konkrete undersøgelser af bilag IV-arters forekomst og omfanget af disse, er heller ikke reguleret.

En eventuel undersøgelsespligt og det potentielle omfang af denne, afhænger således af lovgivningen om bilag IV-arter og de ulovbestemte forvaltningsretlige principper, herunder officialprincippet (undersøgelsesprincippet), som kommunen skal påse overholdt. Kravene til forvaltningens sagsoplysning angår tilvejebringelsen af et fyldestgørende grundlag for afgørelsen. Kravene til oplysning af faktum kan ikke præciseres generelt og er i vid udstrækning af skønsmæssig karakter.

I sager om vurdering af bilag IV-arter kan der foretages en indledende vurdering (en slags "screening") af, om de konkrete aktiviteter, der er søgt om tilladelse til, vil kunne beskadige eller ødelægge yngle- og rasteområder. Dette kan ske ud fra en faglig viden om arternes overordnede fordeling, levevis og levesteder. I de situationer, hvor den indledende vurdering viser, at bilag IV-arter kan påvirkes, skal kommunen belyse sagen nærmere for at vurdere, om yngle- og rasteområder bliver beskadiget eller ødelagt eller forskellige livsstadier af bilag IV-planter bliver ødelagt.[10]

Det antages desuden, at jo mere udbredte arterne er, desto større er sandsynligheden for, at der skal tages højde for dem i forbindelse med bl.a. planer og projekter. Det drejer sig f.eks. om spidssnudet frø, stor vandsalamander, flere arter af flagermus og odder.[11]

Der kan ikke fastlægges entydige kriterier for omfanget og karakteren af de oplysninger, der er nødvendige. Det afhænger af den konkrete situation. Der kan bl.a. i tilfælde af ældre oplysninger være behov for at vurdere, om oplysningerne skal opdateres for at afgøre, om arten rent faktisk fortsat forekommer i de berørte områder. Der kan ikke fastsættes præcise kriterier for, hvornår oplysninger er for gamle, da arterne er meget forskellige, ligesom den naturlige udvikling (f.eks. tilgroning) af et område kan have betydning for, om en art er til stede.[12]

3.2.5. Tidspunktet for vurderingen af bilag IV-arter

Hensynet til beskyttede arter bør inddrages så tidligt som muligt i beslutningsprocessen, hvor der ansøges om en tilladelse eller lign. eller udarbejdes en plan. Derved vil der i god tid kunne tilvejebringes de nødvendige oplysninger, så evt. konflikter mellem artsbeskyttelsen og en plan kan afværges. Der kan være situationer, hvor den meget konkrete håndtering af bilag IV-arterne kan være vanskelig at vurdere i f.eks. en overordnet planlægning, der skal følges op af efterfølgende konkret sagsbehandling eller detailplanlægning. Kravet om at vurdere påvirkningen af bilag IV-arter gælder også for disse typer af sager, men det kan være nødvendigt at udskyde den endelige stillingtagen. En helt afgørende forudsætning for at kunne udskyde endelig stillingtagen i disse sager er, at det ikke i selve planlægningsfasen er muligt at vurdere de helt konkrete påvirkningsfaktorer. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der kan gå lang tid mellem plan og realisering, og at de konkrete forhold kan have ændret sig på tilladelsestidspunktet i forhold til planlægningstidspunktet.[13]

Kendes karakteren og placeringen af et påtænkt anlæg, vil kommunen ofte ikke have grundlag for at udsætte den nærmere vurdering af påvirkningen af de mulige bilag IV-arter.

3.2.6. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet har som følge af byrettens tilkendegivelse foretaget en fornyet vurdering af sagen med udgangspunkt i byrettens vurdering af, om opførelsen af den omhandlede husstandsmølle kan true opretholdelsen af den økologiske funktionalitet af områdets bestand af flagermus.

Det fremgår af sagens oplysninger, at det ikke kan afvises, at bilag IV-arter vil forekomme på lokaliteten. Kommunen har i forbindelse med en VVM-screening vurderet, at opstillingen af den ansøgte mølle vil kunne påvirke 9 flagermusarter, og at der bør tages størst mulig hensyn til dette i forhold til driften.

Kommunen har i forbindelse med landzonetilladelsen vurderet, at der vil være tale om ganske få individer, og at den økologiske funktionalitet for flagermusene vil være opretholdt, trods møllens tilstedeværelse. Kommunen har således forudsat, at der kan være flagermus i området. Kommunen har ikke oplyst, hvor flagermusene specifikt kan have yngle- eller rasteområder på eller ved ejendommen. Kommunen har i forbindelse med klagesagen anført, at kommunen ikke er bekendt med, hvor stor en eventuel bestand er. Kommunen har dog vurderet, at møllen ikke befinder sig i en oplagt rute for flagermus.

Planklagenævnet finder, at kommunen ved behandlingen af sagen efter landzonebestemmelserne var forpligtet til at foretage en vurdering af, om opstillingen af husstandsmøllen er i strid med de formål, som habitatdirektivet tilsigter at varetage, herunder beskyttelsen af bilag IV-arter. Kommunen kan ikke udskyde en nærmere vurdering, herunder af eventuelt behov for begrænsning af møllens drift af hensyn til yngle- og rasteområder for flagermus, til den efterfølgende behandling efter byggelovgivningen.

Planklagenævnet finder, at det ud fra de foreliggende oplysninger ikke kan udelukkes, at der kan forekomme flagermus på eller ved ejendommen. Det er imidlertid uklart for nævnet, hvor disse i givet fald opholder sig og flyver, hvor mange der forekommer (bestandsstørrelsen), og i hvilket omfang der findes alternative opholdssteder og flyveruter i umiddelbar nærhed, som flagermusene alternativt vil kunne benytte, hvis de fravælger at benytte de nuværende opholdssteder og flyveruter som følge af husstandsmøllens tilstedeværelse og drift.

Planklagenævnet finder, at kommunen ikke i tilstrækkelig grad har foretaget en egentlig vurdering af, om opførelsen af husstandsmøllen kan true opretholdelsen af den økologiske funktionalitet af området's bestand af flagermus, herunder har taget højde for risikoen for forøgelsen af uforsætlige drab af flagermus i området, eller om der eventuelt bør stilles vilkår for at sikre, at den økologiske funktionalitet i området kan opretholdes. Der ses ikke i afgørelsen at være redegjort tilstrækkeligt for, at ophængning af flagermuskasser kan reducere dødeligheden af flagermus i området.

Nævnet finder, at dette er en væsentlig retlig mangel ved kommunens landzonetilladelse. Kommunens afgørelse er derfor ugyldig og hjemvises til fornyet behandling i kommunen.

4. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Stevns Kommunes afgørelse af 3. maj 2018 om landzonetilladelse til opstilling af en husstandsmølle på ejendommen [A1], 4660 Store Heddinge, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Planklagenævnet gør opmærksom på, at når kommunen behandler sagen igen, skal dette ske i overensstemmelse med følgende:

- Kommunen skal foretage en nærmere vurdering af, om husstandsmøllen kan true opretholdelsen af den økologiske funktionalitet af området's bestand af flagermus, herunder af bestandenes størrelse og udbredelse, konkrete og potentielle yngle- og rasteområder, flyveruter og kollisionsrisici, og herefter tage stilling til, om der kan gives landzonetilladelse til den ansøgte husstandsmølle, evt. om der bør stilles vilkår for tilladelsen.
- Vurderingen skal fremgå af kommunens nye afgørelse om landzonetilladelse, jf. habitatbekendtgørelsens § 7, stk. 3.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[14] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Udpegningerne er de samme som i kommuneplan 2017, som var gældende på tidspunktet for kommunens afgørelse.

[2] Sagsnr.: NMK-31-02005.

[3] Sagsnr.: 18/06165, 18/06590, 18/06592 og 18/06593.

[4] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[5] I klagesag 18/06593, klagenr.: 1001286.

[6] Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

[7] Håndbog om dyrearter på habitatdirektivets bilag IV, <https://www2.dmu.dk/pub/fr635.pdf> (<https://www2.dmu.dk/pub/fr635.pdf>).

[8] Habitatvejledningen, december 2020, afsnit 9.7.1.4.

[9] Habitatvejledningen, afsnit 9.7.1.5.

[10] Habitatvejledningen, afsnit 9.6.3.

[11] Habitatvejledningen, afsnit 9.7.1.

[12] Habitatvejledningen, afsnit 9.6.5.

[13] Habitatvejledningen, afsnit 9.6.1.

[14] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

22/06705

Dato:

8. juli 2022.

Emner:

Planloven, landzo...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)